

ТОНЯ ТРАЙКОВА РАЗСЪМВАНЕ

chitanka.info

В саркофази, ковчези, руини и урни,
пантеони и гробове стене
светлината и в нейните прашни контури
оживяват отминали сенки.
Тя трепти върху гладката морска повърхност
на спокойния залив, където
един малък делфин, от вълните изхвърлен,
се поклаща с корем към небето.
На таванчето беден и болен художник
все така неподвижно се взира
в една точка в стената и още не може
да повярва, че бавно умира.
Светлината той тихо в душата си носи
и в живота си бил ѝ е верен,
над челото замислено сребърен косъм
откроява се в кичура черен.
С яснота, за която не е предполагал,
той усеща сега, че се съмва
и в очите му тая предателска влага
е навярно от взирание в тъмното.
И над амфори, фрески, витражи, колони,
катедрали, платна, обелиски
ненатраплив отблясък тъмната прогонва
и денят над света се разискря.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.